

קריעה גדולה

סיפור קטן מהסרטים? יש השבוע. נדהמתי כשמעתי. הולך כך בערך: נאמר שיש כאן בארץ בעל. לבעל עבר עשיר ונרחב בסקר מעמיק על נשיותו של בנות ישראל, וגם בנות-נכר. ונאמר שאחרי שהכושר הלך והתפוגג והתרפה קצת, נשא לאשה מלצרית מזנון. וזו הביאה לעולם שני ילדים חמודים ומתוקים. ונאמר שגם אחרי הלידה המשיכה הדיילת גם לכלכל את מעשיה כגבורה רבה, וכיום היא כלכלית באישים בחברת תעופה מסיימת. ונאמר שיום אחד עמדה להגיש רוי"ח על אחת מבעלות הצוות שברשותה. ושהרוי"ח עמד להיות כימעט קטלני.

ונאמר שברוב יאושיה צילצלה הדיילת לבית הכלכלית ופנתה אליה בבקשה שתגנוז את הרוי"ח, ושזו סירבה בטענה שהיא ישרה מדי מכרי לעשות זאת, וכי היא עושה את עבודתה ללא משואפנים.

ונאמר שאז החליטה הקטנטונת להפעיל לחץ, ועל כך השיבה הבכירה שוב. אני אשה ישרה, אפילו בעלי יספר לך כמה שהרוי"חות שלי נכונים!

ואמנם, הקטנטונת ביקשה, אם כן, שתעביר את השפורפרת לבעל, וכשהעלה על הקו שמע את הסיפור הבא:

שאתו החמודה היפה מנהלת רומן סוער עם אחד הקברניטים בחברה, ושנכלל נסיעה משותפת — ויש מי שדואג שתהיינה רבות כאלה — השניים חוגגים במרץ עד לטיסה החוזרת.

הבעל הקשיב, הניח את השפורפרת, ומה שקרה בחדר לא ברור. יש הטוענים שעפו שם מכות-דצת, ויש הטוענים שרק קרע את רכונה. מאז אינה יכולה לטוס בטיסות ארוכות, מכסימום בטיסות קצרות הלוך-שוב תוך כמה שעות. קוויקס כלעז, אך גם מאלה היא נעדרת. נחשו למה.

מירי וצביקה פיק שלוש הנקות

"אני פשוט אינני ניידת עכשיו. אני כל היום בבית, כשכל עולמי הבית, הילדים והבעל. אני, שכליך אוהבת לזוז ולעשות דברים!"

"יופי, שיגעון."
"מולי שאני אוהבת ילדים, ואלה שלי ממש משגעים."

"תודה מירית, להשתמע."
דרינג, דרינג.

"האלו! כאן רחל! כל הסיפור עורבא-פרח. צביקה חוזר בעוד שבוע-שבועיים. דיברתי עם מירית אשתו. מאיפה מצצת את הסיפור?"

"סיפור? נחיה ונראה! וחוזר מזה, תוך שבועיים פיק יספיק להפיק?"

"שום דבר. חוזר בקרוב, לא יכול בלי המישפחה יותר משבוע-שבועיים."

"אז מה מבלבלים?"
"מבלבלים. נסע לעשות תקליט ויחזור."

"מלון סאמיט."
"שטויות, כל הישראלים שבאים לשם לא נשארים יותר מכמה ימים. יקר מדי."

"למה לא נסעת גם את?"
"איך אני יכולה? אמנם הפסקתי כבר להיניק את הקטנה, דניאלה, היא כבר בת חודשיים וחצי, ואני לא מיניקה אף פעם יותר מחודש. כך גם עם בן-דלי בן ה-5, ולשרונה בת ה-4."

"הבנתי."

פיק יספיק להפיק?

איך שלת-לאיבנים נשפך טובי-הלב מהאונייה! באים ולוחשים לי כל מיני השמצות. רוצים לעזור לי, יעני. הם רואים למדור, וגם לי לא יכולים לראות איך שאני הורגת את עצמי כל השבוע. רוצים לשים כתף, לערכן אותי. הם מתים עלי. תשאלו את החברים שלהם מה אמרו עלי. באמת! כרצינות!

היום באו והביאו סיפור חדש. צביקה פיק ארו את הפקל ונסע לארצות-הברית. הם שמעו כמו אוניהם שאמר שהוא מתכוון להישאר שם תקופה ארוכה, ארוכה מאוד. שהוא משהו כמו מחפש את עצמו. שהוא רוצה להניח לאמריקאים לגלות אותו. שהוא רוצה להפיק שם איזה תקליט הגון. שיתגרר במלון-היוקרה סאמיט, וש... וש... בקיצור ניסו לרמוז שזהו זה, השאיר פס, ואולי גם את האשה והילדים.

דרינג, דרינג.
"שלום מירית. מרבית רחל."

"שלום, מה נשמע, איך אני עוזרת לך?"

"מירית, מה קורה עם צביקה? שמעתי שנסע לארצות-הברית."

"נכון."
"הולכים סיפורים, את יודעת."

חתונה עם בת השכן

ביום רביעי יתפנה מזומי לסיד מענייניו השוטפים שבהם הוא עסוק לאחרונה — בחירתו

שולה ומזומי לסיד מסיבה בחמאם

תלמידת השנה השלישית בפסיכולוגיה, לחופה. היא תינשא לשוקי דורבן, הגרול ממנה בשנתיים, והמסיים את לימודי הב"א בפסיכר לוגיה.

בערב תיערך מסיבה ל-350 איש בחמאם. ישתתפו כל המיזמה בטלוויזיה וכעיתונות.

איך הכירו בני-הזוג זה את זה? לא היו בעיות. הם שכנים, הגרים באותו הרחוב, ולומדים באותה האוניברסיטה, את אותו המיקצוע.

אחת העובדות במחיצתו, אשה נשואה מאוד עד כה, אך לא עוד. גם במיקרה שלה יזכרעו העניינים, כנראה, בקרוב, וגם פה מדברים על מעתה ועד...
מעניין לציין, שגם עדית וגם אבי בחרו בניגוד גמור לבחירה הקודמת שלהם. הגבר, במיקרה של עדית, וגם האשה, במיקרה של אבי, הם היפוך גמור מבחירתם הקודמת.

עדית פאנק סוף שבוע

מעורבים בעניין מישפחות וילדים ובטיה, וביקשו שאסתום את הפה לשם שינוי, עד להודעה חדשה. ואם יש משהו שיהרוג אותי זה טוב-ליבי. שתקתי עד שאינני יכולה עוד. אני מתפוצצת, פשוט מתפוצצת!

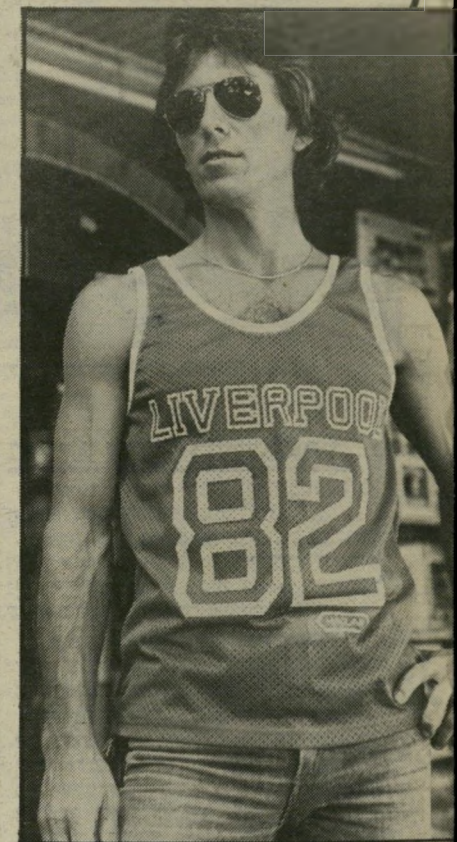
עדית פאנק, למשל, תזכור את השנה האחרונה בעוד כמה מאות שנים, בלי שום בעיות.

תוך שנה קצרה אחת הספיקה כדלקמן: (א) לגרל בשקט גידול שפיר בראשה, ליד אוונה. (ב) לעבור ניתוח מחירי להסרת הגידול, תוך איבוד שיווי המישקל וחלק מהשמימה. (ג) לחזור ארצה משוויץ אחרי הניתוח, להיפרד ולהתגרש מבעלה, אבי ילדיה. (ד) להחלים ולהתאושש במהירות מפתיעה. (ה) להתחיל לצייר שוב, וביתר שאת. (ו) להתאהב ולנהל רומן חשאי עם אישיות תרבותית מפורסמת. (ז) לבלות איתו כאן ובחור"ל, ללא שייחוש סודים.

אבי פאנק פחד לפגור אחרי עדית, והספיק אף הוא מאז גרושיהם: (א) לפתח את הקאריירה שלו, כמדריך ומורה למחול האירובי, (ב) להקים בית-ספר לריקוד זה, (ג) לנהל רומן חשאי עם

הותר לפירסום

אתם כלולים בכל העולם? אני, לעומתכם, כלולה בקלאסה שונה. אני שייכת לזיבורית, לעלייתא של החברה, אני לא סתם, אני רחילאית! אני, למשל, ידעתי כל הזמן, ואתם אפילו לא חלמתם, שגם אבי פאנק וגם עדית, אשתו-לשעבר, מטורדים היטב לקראת עתיד רורד ומאושר. לכם לא סיפרתי — כי לא העזתי.

אבי פאנק לרקוד